

en Wetenschappelijk

Blad.

30 October

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad BREDA, brengen bij deze ter kennis van de Edele niet verveel Binnen deze Stad bevindende, Onder-Officieren en vaders Mannschappen van de 8de of Braddische Compagnie van het Iste Batalion des Iste Afdeling Mobiele Noord-Brahandsche Schieding. Dat op 24de April 1867, door den Commandant der Brigade te Breda, een op Staat-Lijst schiedt der Soldaten, die naar de 8de Compagnie kommande rende waren, ingezonden; over welke naamlijst nadere bevestiging zal worden gehoeft, met aanwijzing van daartoe ten bepaalde tijde te compareren, ten einde alle onaangename gevolgen te voorkomen.

BREDA, den 27^{den} October 1884.

DEROY, Vt.
Ter Ordonnantie van dezelve
De Secretaris der Stad
H. W. SCHAUIKES.

BRUXELLES. — Door de kamer van koophandel te Brussel is op de vraag haar door den minister van binnenlandische zaken gedaan wegens de gepastheid voor het oprigten eener marine tot bescherming van den handel, een oordeelkundig antwoord gegeven. Derselve heeft in de eerste plaats tot reden voor dit haar antwoord te kunnen geven, dat men immers geen genoegzaam aantal schepen kon bouwen, om met eene zeemagt, niet der Staten van den eersten, maar zelfs van een zeer laag rang gelijk te staan; dat het in de tegenwoordige omstandigheden zoowel gevaarlijk als ongepast zijn zou aan de daargestelling eener gewapende zeemagt te denken, die oorspronk of voorwonderl van nieuwe botingen kon worden; dat voorts geen gouvernement de belgische vlag anders dan voor krigsmanegebruik beschermen kon en in den zin ter verzekeering van de uitvoering der traktaten of het doen eerbiedigen van het staatkundig oordeel, zooals dat door de groote mogendheden in 't belang van 't Europeesch evenwigt aangenomen was, dat in dit geval de handel der mogendheid die den Belgiechen handel beschermde, van die bescherming niets had te danken; dat integendeel de laatste daardoor geen andere voordeel dan die uit het volkomenste voortbrengende verkrijgen kon, dat namelijk werd bijgebracht dat geen gouvernement, bij den tegenwoordigen staat der rijverheid en manufacturen in Europa, een handelbescherming ter zake van België verlenen kon, zonder zijne eigene belangen te kort te doen, waarnaar volgde, dat al ware dezelye mogelijk, zij toch niet recht gemensd kon wezen, tenzij gepaard met concessien van wege België gedaan, hetgeen men te minder voor den zeehandel kon doen, daar deze grootendeels het land was uitgeveken bij gemis van de noodige bescherming van het gouvernement, om alle welke redenen de kamer den minister gerust den raad geven kon, het denkbeeld van het daargestellen eener zeemagt ter bescherming van den handel maar geheel uit het hoofd te zetten.

— Te Antwerpen waren gisteren genoteerd: Bel. 99; Nap. 89½;
Sp. perpet. 5 pcr. 47½; 3 pcr. 28¼; Braz. 78¼.

F R A N K R I J K.
PARIS, den 26sten October.

Door berigten uit Madrid van den 18den dezer, heeft men eenige nadere bijzonderheden vernomen van de discussie over het financieel ontwerp die in de kamer der Procures werd gevoerd. Gelijk reeds vroeger bekend was meende de commissie zich met dat ontwerp, noch ~~het~~ door de kamer van afgevaardigden werd aangenomen, te moeten vereenigen, vooral omdat men het gouvernement tot het sluiten eener nieuwe leening zoodra mogelijk in staat wilde stellen. Al ras bleek het echter dat de meerderheid van een ander gevoelen was, de hertog de Gor deed het voorstel om ook de leening *Gueb.* ~~land~~ te erkennen, en de minister van finantien, door den rapporteur der commissie uitgenoodigd zijnde onbewimpeld zijn gevoelen mede te deelen, verklaarde dat ook hij, met alle zijne ambtgenooten, het meer geraden achtte dat men dadelijk bij wijze van amendement, de onbillijke uitzondering door de afgevaardigden daargesteld verwerp, terwijl hij in de tweede plaats aldan zoude voorstellen de achterstallige renten der cortesbons, niet in uitgestelde, maar in rentgevande schuld te converteren. De heer *Martinez de la Roca*, verdedigde hetzelfde gevoelen, dat voorts genoegzaam eenstemmig is aangenomen. Slechts vijf of zes leden der kamer hebben zich onthouden aan dit besluit deel te nemen.

In dezelfde zitting van den 18den was het dat de voormalige minister *Bargas*, voor 't eerst in de kamer der proceres verscheende, op voorstel van den generaal *Alava*, van dezelve werd uitgesloten, tot zoo lang hij soude bewezen hebben, dat de beschuldigingen over het Quantieel beheer onder koning *Ferdinand* tegen hem ingebracht, van allen grond waren ontleet. Eindelijk bragt nog de voorzitter van den raad een ontwerp ter tafel,

tegen degenen die onder het bewind der cortes goederen hadden gevoerd, tot eenig majoraat behorende, en daarvan in het jaar 1803 werden ontzet, eene schadevergoeding wordt toegezegd.

— Het ministerieel avondblad meldt, dat de generaal Llanusa volgens bijzondere, doch geloofwaardige berichten, op den 14den daar, te Pamplona bevond, en liet vernemen of het het gevecht, waarvan door de insurgenten hoog wordt opgegeven, en dat op gezegden dag in de omstreken van Estella zoude zijn geleverd, van weinig belang kan zijn geweest.

Don Carlos, schrijft men voorts, heeft in de nabijheid van Bilbao eenen vergeefschten aanval op Espartero gedaan; en bevond zich den 15den te Fumica. Men zegt dat ook *Valdespina* van het opperbevel in Biscaye is ontzet en door *Brasa* vervangen.

— De strijd over de amnestie voor staatkundige misdrijven duurt steeds voort. De *Courrier Français* meldt heden, en het *Journal des Débats* schijnt, zulks met eenige voldoening over te nemen, dat de heer Dupin, die voor een paar dagen in de hoofdstad terug kwam, zich dadelijk bij den koning zoude verkondigd hebben, om dien maatregel af te raden, verklaarende dat hij de eerste zoude zijn, die den minister door wien dezelve werd bekrachtigd, in staat van beschuldiging wilde stellen. Men wil dat de maarschalk Gérard zich echter nog zoodanig aan het door hem verdedigd gevoelen laat gelegen liggen, dat hij stellig verklaard heeft zijn ontslag te willen nemen.

De hertog van Orleans, de heer Thiers en onderscheidene andere personen, zijn naar Valencay vertrokken, om aldaar het feest door den heer de Talleyrand te geven, bij te wonen.

Dit Toulon schrijft men dat er andermaal last is gegeven een opzelvend vaartuig gereed te houden om depesches naar Alexandrië over te brengen. Bij voortdoring is de gemeenschap zoo tusschen deze beide havens, als met Konstantinopel, zeer druk.

(Heden, uit hoofde van den Zondag, geen fondsdicering.)

N E D E R L A N D E N.

BREDA, den 29sten October.

Gisteren morgen is de Tweede Kamer der Staten-Generaal wederom in comité-generaal vergaderd geweest. Dezelve heeft, allereerstelijk, naar men verzekert, aangehoord het verslag der centrale afdeling over het ontwerp van adres aan den Koning, in antwoord op de troonsrede; waarover vervolgens de beraadslagingen zijn gehouden. Een voorgesteld amendement, strekkende tot het in het adres niten van den wensch nopens eene herziening der grondwet, is niet doorgegaan; maar wel moet, naar men verneemt, met eene meerderheid van 21 tegen 16 stemmen besloten zijn, om in het adres den wensch nit te drukken, dat de Staten-Generaal met den stand der staatkundige aangelegenheden mogten worden bekend gemaakt. Vervolgens heeft de Eerste Kamer over het door de Tweede Kamer, na de daarin gebragte wijziging, met eenparigheid van stemmen goedgekeurd adres, eene bijeenkomst gehouden, en heeft hetzelfde ook hare goedkeuring erlangd. Heden zal het aldus vastgesteld adres den Koning worden aangeboden.

— Blijkens eene resolutie van Z. Exc. den minister van financiën, van 10 October, n°. 72, is, omtrent den bestaanden twijfel, noemens de wijze van berekening der graden van verwantschap, bij de toepassing van het bepaalde bij art. 19, letter h, der wet op de personele belasting, opgemerkt, dat ten voorschreven aanzien als nog van toepassing zijn de bepalingen van art. 738 van het burgerlijk wetboek, volgens welke de derde graad omvat de betrekkingen van oom of moei en neef of nicht onderscheidelijk: moeder, dus die van volle (germain) neven of nichten aangemerkt worden als een verwantschap in den vierden graad, waarop mittele de bedoelde vrijstelling niet toepasselijk is.

De jongste stormen hebben de dijken, die reeds door den vorigen storm veel geleden hadden, op nieuw geteisterd. Dit is bijzonder het geval aan de zeezijde van de Hondsbessche in Noord-Holland. Op verscheidene plaatsen heeft de zand- of waterdijk slechts eenige kruijs-breedte van 3 el 70 a 4 el 50 overgehouden, en de zorgelijkste plaatsen zijn met noodzeilen, voor zoo verre men konden, gelykt. Te Potten hebben de inwoners, tydens den storm, hunne kostbaarste goederen gepakt.

Aan de zijde der Zuiderzee, hebben de zeedijken insgelijks mijn o

meer geleden. Aan verscheidene peilpalen is het water ter hoogte van 240 en 250 Nederlandsche duimen boven het Amsterdamsche peil waargenomen; dat is, slechts 12 Nederlandsche duimen minder dan bij den noodlottigen vloed van 1825.

Bij de laatste stormen, is het water van het *van Amsterdam* bij herhaling tot een ongewoon hoogte opgedaagd geweest. In den avond van den 24sten, schijnt men vrees te hebben voor het bezwijken der Willemsluis, hetgeen echter geenszins het geval is. De Westerdijk is niet zwaar geleden, doch aan de Westerdijk is geene schade van eenig belang toegebracht.

Al de bekende polders in den verdronken Zuid-Nederland zijn ondergelopen, doch de waterkeringen, in de provincie Noord-Brabant, hebben daarentegen slechts weinig schade bekomen.

De dijken in Zeeland hebben veel geleden. Het door de wind men dienaangaande bericht uit alle deelen ontvange, doch uit Schouwen wordt gemeld, dat de hevige storm van 11. Vrijdag, welke met zeer hoogen vloed, zware hagelbuien en donder vergezeld was, de reeds verzwakte dijken in het uiterste gevaar bragt heeft. Om sommige plaatsen zijn de klokken geluid, om het arbeidsvolk bijeen te roepen, en overal, waar zulke noodig was, zijn manschappen, wagenen en paarden in requisitie gesteld. De ijver der directie van Schouwen en de welwillendheid van de arbeiders worden zeer geroemd, aan wier gemeenschappelijke inspanningen het, onder Gods zegen, heeft mogen gelukken, het dreigende gevaar af te keeren.

Den 25sten, is het adewater van Elburg over den straatweg door Oldbroek tot bij Hatten weder even zoo hoog komen opzetten als in den vorigen storm van den 18den. Hetzelfde kwam met zoo veel aandrang, dat vele boeren hun vee ter naauwernood hebben kunnen bergen. De gemeenschap met Zwol is gestremd geweest, en ook aldaar is de buitenstad gemaanderd geworden. De polder Mastenbroek stond, den 24, nog geheel onder water. De sluis aan het groote veer bij Zwol heeft veel geleden, doch is terstond zoo veel mogelijk hersteld.

Onderscheiden schepen zijn door genoemde stormen, van den 23 en 24, weder verongelukt. Te Scheveningen is nog aargisteren morgen ten 10 ure een schip het onderste boven aangekomen. Op een aangespoelde plank stond *De jonge Freerk*, doch van de equipage heeft men niets vernomen. Op hetzelfde tijdstip is tusschen Scheveningen en Katwijk een groot masteloos schip, zonder volk, gestrand, hetwelk oogenblikkelijk verbruid is. Hetzelfde was geladen met meel in vaten. De naam van het schip is onbekend, waarschijnlijk is het een Amerikaan.

Volgens bericht van Texel van 20sten dezer, was dien dag aldaar het onderst boven voorbij gedreven een groot schip van Hollandsch maaksel. Ook heeft langs al de eilanden en in de zeegeten aanhoudend een groote hoeveelheid vrachthout en fustagie, onder anderen, kisten fruit, waarschijnlijk afkomstig van een uit Smakua of de Middellandsche Zee gekomen vaartuig.

In het Israëlijsche Oude Mannen- en Vrouwen en Ziekenhuis te Amsterdam, is dezer dagen overleden, *Rachael Jacob Levi*, wed. *Sander de Mets*, des onderdom van 103 jaren bereikt hebbende. Zij was moeder van 19 kinderen, waarvan twee haar overleefd hebben. In hetzelfde gesticht bevindt zich thans nog een grjsaard van 106 jaren.

Aan de Tweede Kamer zijn thans ter overweging en ter onderzoeking in de afdeelingen toegezonden de ontwerpen van wet houdende herziening en tot wijziging van de beide eerste boeken van het wetboek van koophandel. Wat aangaat de ontwerpen betreffende het eerste boek, dezelve zijn veeleer opstellen van de voordrachten, die verleden jaren daaromtrent zijn gedaan, doch ten gevolge van de sluiting der zitting niet hebben kunnen worden afgewerkt. Thans heeft men zich, blijkens de memorie van toelichting, die bij deze verbeterde opstellen is gevoegd, de door de afdeelingen ten vorige jaren gemaakte aanmerkingen ten nutte gemaakt, en zich beijverd, om, dien ten gevolge, de gedachte ontwerpen te verbeteren, zooals zal blijken uit de vergelijking der tegenwoordige met de vroeger ingeleverde concepten. Een is, onder anderen, acht geleverd op de aanmerkingen, door de afdeelingen in het midden gebragt opzigtelijk zeker verzoekschrift door ondernemers van openbare rijtuigen aan de Staten-Generaal ingeleverd. Ten gevolge daarvan wordt, in het vijfde ontwerp, de bepaling, dat ondernemers hetgeen bij bijzondere reglementen moet zijn voorgeschreven, de bepalingen der afdeeling ook toepasselijk zijn op de ondernemers van openbare rijtuigen en vaartuigen, dat zij verplicht zijn een register te houden van de door hen aangenomen voerpassagiers, dat in dien register in goud, zilver, juwelen, perlen, edelgesteenten, kleinooden, effecten, coupons of andere papieren van dien aard, geldwaarde hebbende, de afdeeling verplicht is om de waarde daarvan op te geven, dat bij gebreke daarvan opgegeven, in geval van vermindering of vermeerdering, het bewijs der waarde naar het uiterlijk aanzien van het verzondene zal worden toegezien en dat in geval van heffing van de waarde, dezelve door alle bewijsmiddelen kan worden gestaakt, en de resten welke de afdeeling heeft aan het opgeven van den afdeeling, met eenige gestaakt, volkomen gelooft te hebben en daarna de schadevergoeding te betalen en toe te wijzen. Het blijkt voorts uit deze memorie, dat de regering zich heeft voorbedacht om, bij de behandeling van het ontwerp van herziening der wetten, te onderzoeken, of en in hoe ver, bij die gelegenheid, kan worden bepaald, welk het effect zij van niet rigtige boekhouding, en, zij zich totens heeft voorbedacht om, ten slotte van het tweede boek, bij welke afdeelingen het te bepalen welke der reglementen van verordeningen, en welke schepen, bijzonderlijk zullen worden toegepast, op de vaart op

de binnenslandsche rivieren, stroomen en kanalen. Eindelijk behoort nog te worden opgemerkt, dat men nopens den titel van het eerste boek heeft te kennen gegeven, geene melding te kunnen maken van het verhaal van den vloed in de overzeesche bezittingen, vermits de nationale wetgeving alleen op het koninkrijk toepasselijk is, en alsoo het wetboek van koophandel geene bepalingen kan bevatten, welke in de kolonien hare uitvoering zouden eischen. Het verwacht dat de Staten-Generaal de raadpleging van de afdeelingen over deze wijzigde ontwerpen van het eerste boek zal laten volgen.

Intusschen ontrent tot wijziging van het eerste boek van het wetboek van koophandel, waarbij men echter voor als nog den titel omtrent de daadwerkelijke afdeelingen of vennootschappen ten aanzien waarvan bij diens eerste afdeeling, op de hedenkings bij de regering zijn ingebracht, en welke heden ten dage zijn aan de kamers ook zeven ontwerpen van wetten, welke in de Tweede boek van datzelfde wetboek aangebracht. Onder andere blijft het bij gemelde ontwerpen, welke de afdeelingen van de afdeeling, dat men in den tweeden titel een reglement heeft beslist, hetwelk een twaalfde onderwerp is geweest, namelijk de vraag: of onder den naam van de afdeeling van vrachtpenningen ook begrepen zij de verdering welke de afdeeling van de afdeeling op den verzaktraat, opgeven hebben, met andere woorden, of degene die zijn aandeel in het schip aan de schuldeischers afstaat ook verplicht zij aan hen over te dragen dat op de assurantie-penningen?

Op alhier onwedderbare gronden is deze vraag ontkennend beantwoord. Betrekkelijk titel 11, dat de afdeeling van de afdeeling wel in het opschrift als in den text van onderscheiden artikelen, het woord *aanspraak* is bijgevoegd, vermits de schade bij den titel bedoeld, ook door een aan de afdeeling kan worden toegebracht, en zonder die bijvoeging de toepasselijkheid der wet op dit geval zoude kunnen twijfelachtig wezen. Eindelijk wordt aangenomen, dat door een verbeterd opstel van de bepalingen der Viden titel het blijkt, dat de wetgever daarbij vier gevallen heeft willen behandelen, namelijk 1. schade door schuld van eenen kant, toegebragt door wederzijdsche schuld veroorzaakt; 2. schade door fouten, toegebragt te wegebragt; en 3. schade aanwezig, zonder dat de schuld of het toeval kan worden bewezen.

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT, den 26sten October.

Z. M. de Keizer van Rusland is, den 3den, van zijne inspectie te Orël, naar Moskou vertrokken, alwaar Hoogstdezelve, den 10den, aangekomen is.

— Uit Odessa meldt men, dat alhier, den 1sten, de stoomboot, *Keizer Nikolaas*, na het doorstaan van twee hevige stormen, van Konstantinopel aangekomen was. Aan boord derselbe bevond zich de baron *Rückmann*, die, zoo als men weet, gedurende de afwezigheid van den hertog van *Rutenieff*, de zaken van het Russische gezantschap bij de Portie waargenomen heeft. Over het algemeen kwamen er vele schepen van Konstantinopel te Odessa aan, hetgeen veel levendigheid aan laatstgedoemde haven bijstelt.

— Blijkens een door den Russischen Berg-ingenieur, overste *Bobolewski*, uitgegeven verslag, hebben de verschillende platina bergwerken in den Ural, van 1824 tot het einde van 1833, ruim 467 pud of onstreeks 190 centenaars zuivere platina opgebracht. Daarvan zijn 400 pud vermaant geworden, hetwelk de totn van 8,185,000 roubles opgeleverd heeft. De opbrengst der mijnen had gemakkelijker nog verhoogd kunnen worden, indien het niet aan de goedgebergwerkers ontbroken had.

— De 75 kiezers, door de burgemeester van de stad gekozen, zijn aargisteren vergaderd geweest, om de 45 leden der burgerij te kiezen, die het wetgevend ligchaam moesten uitmaken. Na de opening der zitting, door den eersten burgemeester *Dr. Starck* gedaan, heeft de vergadering beneemd, tot bijzonderen raad, den heer *van Lepel*, tot voorzitter, den heer *J. J. Finger*, en tot secretarissen, de advocaten *von Grotta* en *Körner*. Vervolgens zijn de verdere leden van het wetgevend ligchaam beneemd geworden. Over het algemeen schijnt de keuze op gematigde personen te zijn gevallen.

— Z. K. H. de Groot-Hertog van Oldenburg is door Z. M. den Koning van Pruisen met de orde van den Roode Adelaar begiftigd, en op den 25sten dezer van Berlijn naar zijne staten terug gakeerd.

— Uit Munchen meldt men, dat de ministeriële raad *von Grotta* binnen kort naar Nauplia zou vertrekken; later zou zich ook de kapitein, graaf *Saporita*, als hofmarschall van Z. M. Koning Otto, naar Griekenland begeven.

— Het Weenen schrijft men dat Koning *Karel X* binnen kort zijn verblijf te Grätz zoude overstijgen.

— De graaf *von Hatten Dellinghausen* heeft zijn ambtverloofte bij Z. M. den Keizer van Oostenrijk gehad.

— Te Wenen zal den 1den en 2den november naastaande een groot feestmaal gevierd worden. Het minder dan duizend kunstenaars en kunstenaressen, die zich aangeboden om daartoe mede te werken, en die vroeger de afdeeling van dien vijftig uit onstreeks 600 personen bestaaf. Men zal er voornamelijk werken van *Alb. del* uitvoeren.

— Te Bern schrijft men dat het kantonaal bestuur, afscheu ten aanzien van de vreesde gezanten en het verontwaardigd kantonaal bestuur, toen aannemende, de vereenigingen van handwerklieden waarover beide zich beklaagden, heeft verboden, en onderscheidene uitgewezen heeft doen aanzeggen, dat zij, indien hunne wettelingen voortduerden, van het beroep grondgebied zouden verwijderd worden. De berisping, die men is door het kantonaal bestuur van Argente, hangt in verbande met de bestrijding van eenen lijn van stroom.

VOLKSGELUK.

WAT HET VOOR EEN DOEL ZIJN EN HOE HET VERVOLGD WORDT.

Wat moet het bestendig doel wazen, waaraan ons regering moet streeven? Is het niet **volksgeuk**? Doch waarin bestaat dat **volksgeuk**? Zal het alleen zijn in wapenroem; in overmagtige gebiedvoering over vele volken. In wereldheerscheide, in het ontzag, waarmede elk van hetzelfde spreekt, met hetzelfde handelt? Bestaat het **volksgeuk** alleen in het bloeien van kunsten en wetenschappen; alleen in de kennis van al wat de menschen welheid, verrijking of schranders mocht uitvinden. Kan het ook gesicht worden bevat te zijn in stofelijke welvaart, zonder weeshavening? Voorzeker neen. Geen der opgenoemde eigenschappen zijn op zich-zelve voldoende, om dat **geuk** aan te brengen, waarop een volk aanspraak maken mag, en 't welk dezelfde regering verplicht is zoo veel mogelijk hetzelfde te bezorgen, maar die allen moeten in zekere mate en verhouding zulks te zamen daastellen. Het licht geen **volksgeuk**, als de onderdanigen zullen de weensden zijn van elke regering, wanneer om het begrip van hare regeering, bij haar inderdaad. Een eenige reeks van eeuwen zijn de wezenlijke betrekkingen tusschen regering en volk langzaamhande ontstane van den afval, waarin zij door de overheerscheide gewillkend worden, en de voortgang, in staatkundige beschaving heeft het evenwicht ontbroken als een vorderingen, in alle vakken van wezenlijke wetenschap. Daardoor zijn, die ook allengskens vele bevoorrechtte tegenwoordig, stille misbruiken, die den weg getuimeld is de geringste reeds vinder uitgedroogd, aan de werkzaamheden van elken staat veelal eene heersche, althans eene andere richting gegeven; men heeft gewoont van gebied leeren kennen, en deze afgebakend; kennis aan onveranderbare doch lang betwiste of onthende regten is daardoor meer algemeen geworden, en deze heeft zich, de geheele beschavinge wereld door, op verschillende wijzen aangekondigd; dan te gelijken tijd ontstond met die afscheiding der grenzen van gebied en der kennis van wederzijdse regten, tevens de kennis van wederkerige pligten, en de ware grondslagen der staatkundige burgermaatschappij werden meer en meer gekend, en bij enkele volken gehuldigd en bevestigd. Uit dien stand van zaken, uit die wetenschap, zande bij de algemeene toekenning in beschaving in het dagelijkse en maatschappelijke leven, bij de meerdere toekenning der onderdanigen tot elkaander, door den bloei van handel en nijverheid, en bij een steeds meerderen omvang verkrijgende zeevaart, noodzakelijk ook meer algemeen **volksgeuk** hebben moeten ontstaan, vrede en welvaart hand aan hand gaan, en **volksgeuk**, althans tusschen burgers van een en hetzelfde rijk, bijna niet meer dan bij name moeten bekend zijn. Hoe komt het, dat juist thans, minder dan het ooit het aanzien, die gezagende staat van zaken bijna nergens aangetroffen wordt? Van waar de staat van ontevredenheid, van gisting, van woeling tegen de regering? Van waar dat openlijk en schaamteloos verkrachten van alle verdragen, van alle eeden, van alle regten der Volken, bij eenen ongekenden bloei van kunsten en wetenschappen, van handel en nijverheid, en bij de, der veldslag steeds meer en meer naderende zeevaart, dat, waarvan de **volksgeuk**, niet in het verval van Godsdienst en Zedelijkheid? Of kan het wel, volkomen bestaan zonder deze? Als men ziet, wat al verderf en jammer de leerstellingen der **Thamische propaganda** hebben voortgebracht, hoe zij in alle landen, rondwoelende in het duister, zich steeds dieper, en dieper ingangen weet te bezorgen tot het hart der volken, welke zij hare **volksgeuk**, en hare beschaving (in **volksgeuk**) als men haar in hare wijkplaatsen, het onrustige en verdeelde Frankrijk en België, in Spanje en niet minder ook in Zwitserland, om van andere landen te spreken, te verspreiden heeft verkondigd, hoe zij de begrip van godsdienst en zedelijkheid den bodem mislaan, en de schitterendste voorstellingen van geuk, van verstandelijke beschaving, van staatkundige regten, van de wijs van derzelve verkrijging en in het bezit geraken van staatsambten, en van den bloei der staatkundige maatschappijen, gegrond op den ondergang van andere, van verkregene regten, en van al wat bestaat binnen en buiten zich-zelfen, en tevens gegrond op de vernedering en vernietiging van andere staten hoort voortduren; als men ziet, hoe die leerstellingen worden ten uitvoer gelegd, waartoe geen middel, hoe onzedelijk ook, ongeschikt gerekend wordt; hoe, in naam ten voordeele van het algemeen, maar ten koste van alle goeiden, nietswaardige onruststokers en nuttelijke belweters alle voordeelen zich weten toe te eigenen, en **exploitant la société pour leur propre compte**; — dan zal niemand zich verwonderen hoe het komt, dat bij zoo veel bouwstoffen voor het goede het **volksgeuk** zoo weinig aangetroffen wordt. — Waar leerschofen, zoo als de Bernische hoogeschool, met verbannen, omdat zij onder een geregeld bestuur niet leven kunnen, en vreedelijken, die in hun vaderland niets hadden te verliezen, aan het hoofd; — waar aan hand werklieden geregelde onderwijning wordt gegeven; — hoe best de banden eener geordende maatschappij te slaken zijn, waar schaatstellers bankrot en ongebondenheid aan regten jegens buitenlanders geene intrek wordt gezet op de Zedewet; — waar de wet wordt op den voorgrond gesteld, maar de wet zelve telkens wordt verkracht, en plundering of kanonvuer, zoo als in België en Frankrijk, de deelde de verpiste leeringen aan gestokene bevelingen moech in toom houden; — waar bij elke verkrachting van het algemeene **volksgeuk**, de aandacht moet worden gevestigd door feestvieringen of andere guichelspelen, maar de nationale gaden worden ontbonden, of de wapenen ongeschikt, waar de over luide wordt ingeroepen, en de weilige aanspraak wordt gesmoepd of voorgeschreven; — dat kan geene vrede of wezenlijke welvaart roken; dat wordt het slaaggeboort van oogenblik tot oogenblik meer en meer onderdrukt, tot dat ten laatste alles in puinhoopen veranderd wordt. Ja, Gode zij dank, zedelijkheid en

beginselen op Godsdienst gestand, versterven niet; zij ontwikkelen zich langzamerhand uit den aach, waarin zij bedolven waren, en bij hare inachtmening mag men zich dus iets goeds, iets grootsch beloven, en dat ook verwachten. Gelukkig Vaderland, dat zich heeft weten te behouden voor de begoocheling, welke het ten verdere voeren eende; de vroeger ontvangende het heeft het verstand gekocht; bij de verdere staatkundige beschaving; en dank zij dien gebied voor zedelijkheid en Godsdienst, welke en pligten en regten heeft leeren bevestigen en eerbiedigen, te midden van den ondergang, waarmede een groot deel van Europa wordt bedreigd; — door den thans woedenden staatsorkaan hegen, zien wij dat geliefde Vaderland, waar koming en onderaan wedvoren, wie het meest nuttig wezen zal voor den staat, onverwikt staan, als eene rots te midden der verbolgende baren, geacht en ontzien van buiten, in het genot van binnelandische rust, van wezenlijke welvaart; rijk door handel en nijverheid, en versterkt door de deelen van kunsten en wetenschappen die de harten tot deugd verheven en de geestesbeschaving verhoogen. Wie wil dan ontkennen, dat wezenlijk **volksgeuk** niet te vergeefsch bij ons gezocht wordt?

Letterkundige en Wetenschappelijke Nieuwstijdingen.

FRANKRIJK. — Op den 19 dezer heeft te Rouen de inwijding plaats gehad van het standbeeld van den beroutenden Treurspeldichter CORNEILLE, aldaar op het marktplein opgericht. Dit standbeeld van metaal, vervaardigd door den Beeldhouwer DUBOIS, die zich thans in Duitschland bevindt, heeft eene hoogte van 3 meters 885 millimeters, en weegt 4,540 kilo's. Bij de inwijding waren niet alleen de Burgerlijke en Militaire Autoriteiten van het Departement en de stad en een groot aantal Commissien uit verschillende Genootschappen tegenwoordig, maar ook uit Parijs hadden zich derwaarts begeven afgevaardigden uit de Fransche Akademie, uit de zogenoemde Gemeente. Van Dramatische Schrijvers, en van de Tooneelspelers van het Théâtre-Français. Voor de eersten heeft de Heer LEBRUN het woord gevoerd; namens de Schrijvers, de bekende ALEXANDRE DUMAS; en uit naam van de Tooneelspelers, de Heer KAPO. Nog eenige andere sprekers hebben zich doen hooren, en ten laatste heeft de Heer LEBRUN een Besluit des konings voorgelezen, waarbij aan de familie van CORNEILLE een pensioen van 2000 franken wordt verleend, welke voorlezing, onder het geroep der menigte, door eene lofbranding van geschuit gevolgd werd. Het avond is er in een schouwburg CORNEILLE's *Cinna* gegeven, waartoe eenige tooneelspelers uit Parijs waren gekomen. Uit de aanspraak van DUMAS ontleenen wij, tot een voorbeeld van ijdel en link-flank, van woordenpraal zonder zin, de volgende woorden, welke, volgens de *Echo de Rouen*, met een daverend handgeklap zijn ontvangen: „Cornéille was vrij door zijn genie, slaaf door zijn fortuin, alwaar die zich steeds in den hemel zou verloren hebben, zod hij niet soms ware geketend geweest aan de aarde, door het elendige koord eener Ondragt. Inderdaad, Cornéille zweefde hoog genoeg, om verder te zien dan Richelieu en Lodewijk XIV; maar Richelieu was minister, Lodewijk XIV was koning, Cornéille was slechts dichter. Zijn genie sleepte hem mede en riep hem toe: „Dichter der eeuwen die komen zullen!“ Richelieu en Lodewijk XIV hielpen hem terug, en riepen: „Mensch! het brood van eenen dag!“ Het genie behield de overhand; de toekomst en de eeuwen waren voor Cornéille. Thans ligt Richelieu te rusten op zijn rooden mantel, Lodewijk XIV in zijne koninklijke griffioen, en medaar verheft zich Cornéille, op de stem van geheel zijne geboortestad, welke hem toeroept: „Omhoog, Dichter! omhoog!“ terwijl de steden zwijgen, waar Lodewijk XIV en Richelieu geboren werden.“

BELGIË. — Te Brussel is op den 21sten dezer overleden, in den ouderdom van 74 jaren, de Heer DEVEZ, permanente Secretaris der Akademie en Inspecteur-generaal van het publiek onderwijs in België, schrijver van een aantal verdienstelijke werken over de Belgische Geschiedenis.

NEDERLANDEN. — Gelijk wij reeds vroeger medegedeeld hebben, had gisteren (Dinsdag) te Amsterdam de viering plaats van het tweehonderdjarig bestaan van het Remonstrantsch Seminarium. Eene talrijke schare was toegevoerd tot het aanhooren der redevoering van den Hoogleraar A. J. AMORIS VAN DER HORVEN en de Cantate van de Heeren TOUBENS, muziek van A. TEN CATE JAZ. De redevoering getuigde, in voordragt en inhoud, op nieuw van de bekende wel sprekenheid des Redenaars; van de Cantate beviel vooral het solo voor blaasinstrumenten in de introductie voortnemende, en de melodij van een der geliefde psalmen in het 1e h. Van den tusschenrang. — Van onzen beroemden landgenoot, wien den Amsterdamschen Hoogleraar J. H. VAN SWINDEN, die zich als Wiskundige eene Europese vermaardheid had verworven, is thans het Handboek der Meetkunde, in het Hoogduitsch vertaald door Professor C. F. A. JACOB te Jena in 't licht gekomen, onder den titel van *J. H. van Swindens Elementen der Geometrie*. De vertaler heeft hetzelfde vermeerderd met bijvoegsel en bronnen, welke de groote Hollandache Wiskundige gelijk van Swinden in de aankondiging genoemd wordt, niet had kunnen handhaven, en het werk wordt alzo bij het onderwijs der Wiskunde in Duitschland zeer aanbevolen. — Verzuimd hebbende, vroeger verslag te geven van de Algemeene Vergadering der Hollandache Maatschappij van Wetenschappen en Kunsten en Wetenschappen, op den 20sten der vorige maand, herstellen wij, opmerkingen hierop gemaakt zijnde, thans dit verzuim. Deze Maatschappij bestaat uit vier afdeelingen, welke gevestigd zijn te Amsterdam, Rotterdam, Leiden en 's Gravenhage. Zij heeft dit jaar

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdruckers en Boekverkoopers.